

ESPASA LA TÈNE II DINTRE DE LA SEVA BEINA (segle III aC)

Espasa de ferro forjada de 630 mm de llargada (núm. inv. 4263), procedent de l'Illa d'en Reixac (Ullastret, Baix Empordà). Possible producció local.

En el món ibèric, així com en altres cultures europees i mediterrànies d'aquest mateix període, l'espasa és l'arma per excel·lència del guerrer, i un objecte molt preuat. Les espases descobertes a Ullastret -passa de forma habitual a tot el nord-est de la península Ibèrica-, pertanyen majoritàriament al tipus La Tène II, tot i que són de caràcter marcadament celta. Les espases de tipus La Tène de l'àrea catalana són de producció autòctona i segueixen els patrons bàsics de les de la Gàl·lia, per bé que generalment siguin més curtes que aquelles.

El conjunt d'espasa i beina procedent de l'Illa d'en Reixac es va amortitzar mitjançant una complexa operació metal·lúrgica, per no poder reutilitzar-la, perforant-la amb dos orificis que travessen el conjunt. Aquest objecte es va trobar en una sala que s'havia utilitzat com a capella o santuari domèstic en una casa aristocràtica de l'Illa, juntament amb diverses ofrenes de fauna i de vasos ceràmics, i on hi havia també restes humanes -dues mandíbules i una calota craniana-.

En els jaciments del Puig de Sant Andreu i de l'Illa d'en Reixac d'Ullastret, és molt habitual trobar espases associades a cranis i/o mandíbules humanes d'individus que van ser decapitats, pràctica que s'inscriu dintre de l'activitat cultural del culte al crani. Solen trobar-se exposats en espais públics, a la muralla o en els carrers. La pràctica ritual d'exposició d'espases amb caps tallats evidencia de manera clara les relacions materials i culturals de la tribu ibèrica dels indigets, que habitava aquesta zona, amb el món celta.

Museu d'Arqueologia de Catalunya - Ullastret

